

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 17.000

Letna inozemstvo » 25.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 13 (1646)

Gorica - četrtek, 26. marca 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Umor, ki še vedno odmeva

Umorjeni salvadorski nadškof O. Romero

Lani 23. marca je v stolnici salvadorskega glavnega mesta msgr. Oscar Arnulfo Romero, nadškof škofije San Salvador izrekel besede, ki so mu dan nato prinesle nasilno smrt. Dejal je: »V posebni meri se obračam na pripadnike vojske, narodne straže, policije. Nad poveljem, ki ste ga prejeli, ubijati vaše brate, mora prevladati božji zakon, ki pravi: Ne ubijaj! Cerkev, ki brani božje pravice in človeško dostojanstvo, ne more ob tem molčati. Zato vas v imenu božjem in v imenu ljudstva čigar vpitje sega do neba, prosim, zahtevam, vam ukazujem: prenehajte z nasiljem!«

Dan nato, v Salvadorju je ura 18,25, v Italiji pa že 25. marec ob 1,25, je msgr. Romero pri oltarju v kapeli bolnišnice Božje previdnosti in opravil sv. daritev. Pravkar je zaključil svoj nagovor z besedami: »Ta euharistija je dejanje vere. V tem kelihu vino postane kri, ki je bila cena odrešenja tudi za to ljudstvo. Naj bi ta daritev dala nam vsem pogum, da nudimo svoje telo za pravičnost in mir.« V tem trenutku se zasliši en sam strel. Kroglja je dobro merjena. Nadškofu prestrelili srce. Tako je ob oltarju padel novozavezni prerok svojega ljudstva.

ONZANJAJ PRILICNO ALI NEPRILICNO

Te besede sv. Pavla učencu Timoteju so dale pečat kratki, a izredni dejavnosti msgr. Romera v salvadorski nadškofiji. Ko je 22. februarja 1977 nasledil nadškofa Chavez y Gonzaleza, ki je odstopil zaradi dosežene starosti 75 let, so bili mnogi razočarani nad tem imenovanjem, saj je veljal za konservativca in pristaša zakonitih struktur. Nekateri duhovniki so hoteli kar zapustiti škofijo.

Kakšna zmot! Msgr. Romero ni bil tak, kot so si ga nekateri predstavljali. Bogati veleposelniki so mu ponudili v marmor odeto palačo sredi rezidenčnega dela mesta, luksuzen avto znamke Cadillac in svojo podporo. Romero vse to zavrne in se naseli v preprosti sobi škofijskega semenišča.

Nesorazmerje med bogastvom veleposelnikov in revščino velikega dela prebivalstva je očito. Dva odstotka bogatašev razpolaga z 59 % obdelovalne zemlje. Ze Romerov predhodnik je ponovno opozarjal: »Če je tako silen razkorak med bogatimi in revnimi, je to zato, ker bogataši ne nameravajo odstopiti kar so nagražili od revežev.«

Glasnik teh izkoriščanih, ljudi brez glasu, je tako postal msgr. Romero. Posluževal se je nedeljskih oddaj na škofijskem radijskem oddajniku ISAX, da je lahko prišel v stik s svojim ljudstvom. Njegove pridige so trajale kar dve uri: najprej razlaga božje besede tiste nedelje, nato komentar o dogodkih zadnjega tedna, ki so se primerili v škofiji, državi, po svetu. Tako je duhovno obiskoval vernike, ki so v veliki večini nepismeni.

Ko so mu začeli očitati, da hujska proti oblastem, je odgovoril: »Nisem ne s tem ne z onim. Moje mesto je na strani Boga. Hočem biti neodvisen, da bom tako mogel pohvaliti, kar je dobro v katerem koli človeku in pograjati, kar je v njem slabega in krivičnega. Cerkev ni ne kapitalistična ne marksistična. Je božje ljudstvo, ki hoče po Kristusovih stopinjah.«

PREROK SREDI SVOJEGA LJUDSTVA

Dve leti in pol potem, ko je nastopil škofovsko službo v San Salvadorju, je v državi 15. oktobra 1979 prišlo do državne udara in do odstavitve diktatorja generala Humberta Romera. Oblast je prevzela vojaško-civilna vlada, sestavljena iz dveh vojakov in treh civilistov. Za cilj si je zastavila narodno pomiritev in socialne reforme, zlasti razdelitev zemlje med kmetovalce. Podeljena je bila amnestija vsem političnim zapornikom, salvadorska komunistična stranka je postala zakonita, pod pogojem, da spoštuje pravila politične igre.

Zato msgr. Romero nove vlade — kar mu je levica zelo zamerila — ni obsodil. V svoji pridigi 21. oktobra 1979 je obe strani povabil k modrosti, preudarnosti, strpnosti, razumevanju. Dejal je: »Pozval sem one z desne, ki se bojijo za svoje privilegije, in one z leve, ki se o novi vladi izrekajo negativno še predno jo vidijo na delu in s svojim nasiljem odpirajo pot k vstaji, ko je še toliko odprte poti za miroljubna pogajanja. Kdor ne sprejme, da bi hodil po drugi poti kot le po svoji, v tem trenutku dela težak greh zoper skupno dobro, ni politično zrel in ne ljubi svoje domovine.«

Na račun vlade pa je dejal: »Položaj kmetov je škandalozen. 99 % malih lastnikov poseduje komaj 51 % obdelane zemlje; samo 37 % ima dostop do vode; 73 % otrok je podhranjenih, 60 % kmečkega prebivalstva nepismenih. Vlada ima zato ne samo pravico, ampak celo dolžnost, da izvede agrarno reformo. Toda reforma ne sme napraviti iz kmetov državne uslužbenke. Pustiti jih mora svobodne v odnosih do države.«

Ce kdo misli, da je bil msgr. Romero zaradi teh stališč prijazen gledan s strani leve, se grdo moti. Levica ga je sicer čisto izrabljala za svojo propagando, toda tudi njeno početje je obsodil, ko je takoj po nastopu nove vlade začela z nasiljem. »Nikdar ne bomo odobrvali masčevalnih dejanj kot so streljanja ljudi in nezakonitih načinov delati si pravico na svojo roko.«

Dejstvo je, da se je levica prestrašila, da bi nova vlada izvedla svoj reformistični program, zato je takoj začela oboroženi odpor zoper njo. Odklonila je vsak politični razgovor. Še enkrat se je pokazalo, da skrajni levici ni mar blagor ljudstva, ampak samo lastna ideologija; boj do konca zoper svoje nasprotnike, dokler se ne polasti oblasti. Če vojaško-civilna vlada sploh ni začela s programiranimi reformami, se je to zgodilo, ker ji je levica takoj (nadaljevanje na 2. strani)

Nepričakovano razvrednotenje lire

V nedeljo 22. marca zvečer je Forlanijeva vlada spričo težkega položaja, v katerega je zaradi inflacije in poslabšanja plačilne bilance zašlo italijansko gospodarstvo, sprejela vrsto ukrepov, ki naj bi prispevali k premostitvi sedanje krize.

Prvi ukrep, ki je najbolj presenetil, je bilo razvrednotenje lire za 6%. Neposreden učinek tega razvrednotenja bo podražitev vsega tujega blaga (petroleja, surovin, prehrane), za tuje pa bo italijansko blago postalo cenejše, a le za toliko časa, dokler bodo trajale stare zaloge. Toda zaradi uvoza bolj dragih surovin se bodo podražili bodoči izdelki, kar bo na notranjem področju večalo inflacijo, na zunanjem pa znižalo konkurenčnost italijanskega blaga.

Drugi ukrep zadeva povišanje obresti, ki jih bodo morali odslej denarni zavodi plačevati državnim banki (od 16,5 na 19%). Zavoljo tega bodo morali klienti plačevati bankam od 24 do 28 % obresti. Naravna posledica tega bo zmanjšanje proizvodnje, ker se bodo podjetniki pomišljali najemati posojila, ki so potrebna za nove naložbe. Tretji ukrep pa predvideva zmanjšanje državnih izdatkov, s čimer naj bi država

Tri tisoč Slovanov pri sv. očetu

Okrog tri tisoč Hrvatov in Slovencev iz Jugoslavije se je v soboto 21. marca zgrinilo v dvorano Pavla VI. v Rimu na posebno avdicano pri svetem očetu. Rojakom iz domovine so se pridružili romarji iz celovške, goriške in tržaške škofije ter številni Slovenci iz Rima. Na velikem odru je stalo 11 slovenskih škofov, med njimi kardinal Franjo Šeper; na drugi strani odra močno zastopstvo narodnih noš, med njimi tudi šest Primork, vse iz Nabražine. V sredino pred veličastno vizijo Jezusovega vstajenja prihaja Janez Pavel II., ki postaja za Rim in ves katoliški svet resnično »otok rešilni, živo poroštvo boljših dni«.

Po pozdravni pesmi »Mnogaja ljeta«, ki so jo zapeli rimski slovanski bogoslovci, sledita pozdrava zagrebškega in ljubljanskega nadškofa. Takoj nato pričakovana beseda: sv. oče oznanja na svojstven način, počasi, jasno, odločno evangelijsko sporočilo evropskih svetih zavetnikov Benedikta, Cirila in Metoda in sicer polovico govora najprej v hrvaškem, polovico nato po v slovenskem jeziku. In konča: »Papež vas ima rad! Povejte to tudi svojim domačim!« Po blagoslovu vsi skupno prepevajo v isti melodiji znanе pesmi Pojte hribce in doline, Ti o Marija (Djevice ne vina) in Lepa si roža Marija (Ljepa si ruža Marija). Sveti oče sedaj sprejema in pozdravlja narodne noše, nato številne duhovnike in vernike ob vseh hodnikih prvega dela velike avdicije dvorane.

Se isti večer je L'Osservatore Romano objavil na prvi strani papežev govor v hrvaškem in slovenskem jeziku, razumljivo, tudi prevod v italijanskem. Mi ga objavljamo na drugem mestu.

Naše narodne noše so sv. očetu poklonile dar nabrežinske župnije: elegantno skulpturo, poimenovano »Večerni ave«.

NA MONTE CASSINU

Dan prej, 20. marca, so vsi slovenski romarji obiskali staroslavno benediktinsko opatijo Monte Cassino dobrih sto kilometrov južno od Rima. V 1500 letih je bila ta edinstvena opatija kar štirikrat uničena, a vedno so jo obnovili, tudi v našem času po zadnji vojni. Tu so imeli Nemci vojaško utrdbo in tukaj je prve tedne leta 1944 izkrvavelo veliko poljskih vojakov, ki imajo svoj zadnji, tihi dom na griču pod samostanom.

V baziliki, ki je obnovljena v vsej svoji prvotni veličastnosti, je bila to jutro prvič v zgodovini služba božja v slovenskem jeziku. Nad tisoč romarjev, okrog 70 duhovnikov, 4 slovenski škofje, resnično božja služba, ki je udeleženci ne bodo pozabili. Vsi štirje škofje so v nagovorih med mašo

spodbujali svoje rojake, naj vztrajajo, naj nikar ne popustijo v zvestobi do vere, do Cerkev po nauku in zgledu takšnih zavetnikov in naših vernih prednikov. Njihova zasluga je, da lahko danes mirno izjavljamo pred vsem svetom: skromni slovenski narod je bil vse do teh težkih časov vedno zvest Cerkvi, ker je v sivi davnihi po zaslugi svetih zavetnikov Benedikta, Cirila in Metoda sprejel duhovno dediščino krščanske civilizacije.

Ko je ob koncu zadonela po svetišču mogočna zahvalna pesem, je bila to zahvala vsakega in vseh, da bi tudi naš rod po božji in Marijini dobroti ohranil luč življenja, luč vere. Organizatorji velikega romanja (list Družina) so hoteli napraviti še skupno fotografijo, a že je bila ura 12.30, ko so ugasnili zvočnike in čuvaji so po velikih samostanskih hodnikih ropotali s ključi, ker v tem času se opatija zapre do treh popoldne. Tako se je zgodilo tudi 90 slovenskim duhovnikom, ki so leta 1973 prišli na Monte Cassino kmalu popoldne, a so morali pred zaprtimi vrati čakati tri ure, ker točnost je v benediktinskih samostanih pomembna stvar.

ROMARSKÉ DROBTINICE

Z Monte Cassina je prvi odpeljal naš avtobus, ki je imel napis Trst in Kras. Mudilo se nam je v Frascati na kosilo in po kosilu so hoteli naši romarji nakupiti spomine, ki se dobijo samo v Frascatiju. A ni bilo treba na lov po mestu, pripelejali so nam jih kar v našo obednico, ki je v trenutku postala »osmica« za vse...

V Cinecittà imajo salezijanci veliko župnijo s 30.000 dušami s krasno, moderno Don Boskovo baziliko. Po zaslugi našega rimskega vodiča g. Jožeta Zvera smo jo

obiskali z željo, da bi še kje na svetu našli tako grajeno in tako opremljeno cerkev. Katakombe, vodnjak Trevi, Kolosej, štiri glavne bazilike, kolodvor Termini, grob sv. Cirila v baziliki sv. Klementa so bile glavne točke našega kratkega bivanja v Rimu.

V soboto na večer smo zopet našli sv. očeta v baziliki sv. Pavla, kjer je bil slovesni zaključek Benediktovega leta. Menda smo vsi prvič videli to popolnoma razsvetljeno baziliko in na stenah 265 slik papežev od Petra do Janeza Pavla II.; edino on ima samo eno letnico — 1978, drugo pa bodo dodali, ko bo moral oddati Petrove ključke nasledniku, ker vsakemu človeku je določeno enkrat umreti.

CERKEV OB AVTOCESTI

»Chiesa della strada« je zapisano na oglasih pred Firencami in to izredno cerkev smo na povratku obiskali. Posvečena je delavcem, žrtvam svojega poklica na delu kakor je bil žrtve sv. Janez Krstnik in je njegovo pričevanje izredno lepo in razumljivo predstavljeno na veliki stekleni steni za glavnim oltarjem. Lepota tega svetišča je v številnih reliefih v njegovem atriju; slike so iz svetega pisma in realnega življenja delavcev pri težkih delih. Tukaj kakor na Monte Cassinu pred poljskim pokopališčem smo molili za vse naše pokojne delavce in vojake, žrtve svojega poklica in svoje službe. Ta cerkev je vedno odprta.

Zaključim z željo znanega javnega delavca in predstavnika: da bi čez leto in dan romali v Rim v velikem številu vsi zamejski Slovenci: Korošci, Benečani, Goričani in Tržačani!

Franc Štuhčec sdb

Papežev govor hrvaškimi in slovenskim romarjem

Prvi del govora je sv. oče imel v hrvaškem jeziku. Začel je z besedami: »Božja Previdnost mi je danes naklonila veselje, da se srečam z vami, dragi verniki iz Hrvaške in Slovenije, ki danes zaključujete svoje romanje z obiskom pri sv. očetu, da mu izrazite svojo vernost in vdanost. Z ganjenim srcem vas sprejemam in pozdravljam zlasti vse tukaj navzoče sobrate v škofovstvu, po njih pa celotni episkopat jugoslovanske Cerkev.«

Nato je sv. oče poudaril veliki pomen sv. Benedikta, ki je s svojo duhovnostjo vplival na kulturo evropskih narodov. Današnja doba v marsičem sliči Benediktovemu času, zato se je treba ponovno okleniti onstranske vizije sv. Benedikta in obnoviti svojega duha v luči večnih vrednot.

Sv. oče je omenil tudi romanje, ki ga je točno pred sto leti vodil djakovski škof Josip Juraj Strossmayer, da se zahvali sv. očetu za encikliko Leona XIII. »Grande munus«, s katero je opozoril ves krščanski svet na vzvišeni lik svetih bratov Cirila in Metoda ter na njuno apostolsko delo, njun praznik pa raztegnil na vso Cerkev.

Po teh besedah hrvaškim vernikom je sv. oče nadaljeval v slovensčini:

V moči istih idealov in s pravimi cilji kot Benedikt, zavetnik zahoda, sta v zgodovini in kulturi slovanskih narodov, v drugi polovici 9. stoletja, delovala velika brata Ciril in Metod, ki prihajata z vzhoda. Izoblikovala sta se bila v Carigradu in tako sta prinesla s sabo delež stare grške kulture in izročila vzhodne Cerkev. In to se je globoko vcepilo v versko in civilno formacijo narodov, ki so na pomemben način sodelovali v gradnji moderne Evrope.

Ciril in Metod — pa tudi Benedikt — pričevalci različnih kultur, ki se v njih duhovno srečujejo in vzajemno dopolnjujejo, so svoje kulturno delo postavili na temelj evangelija in na vrednote, ki odtod izvirajo. To soglasno

evangelijsko oznanilo je bilo kakor sredstvo medsebojnega spoznanja in sožitja med evropskimi narodi in jim je ustvarilo skupno duhovno in kulturno dediščino.

Prav posebej pa nam od Cirila in Metoda, ki ju je poslala carigradska Cerkev in ju je potrdil Apostolski sedež, s katerim sta vedno združena, na izrazit način prihaja vabilo za edinost Cerkev. To sta že v preteklem stoletju podčrtala s svojim delom goreča dalekovidna pastirja vaših škofij, mariborski škof Anton Martin Slomšek v Sloveniji, in že prej imenovani škof Strossmayer na Hrvaškem.

Predragi bratje in sestre, znova se vam iz srca zahvaljujem za to vaše današnje pričevanje vere in za vašo krščansko zavzetost, ki je s tem tiho izražena. Želim vam izreči besedo spodbude, da v srcu ponesete s sabo spomin tega romanja, ki naj bo trajen nagib za vas in za vse vaše drage, da vztrajate na poti, ki so jo začrtali veliki zavetniki Benedikt, Ciril in Metod. Z gorečim zaupanjem se k njim obrnite v svojih molitvah, naj čuvajo Evropo s svojo močno priprošnjo, naj ne dovolijo, da bi se oddaljila od zvestobe Kristusu, marveč naj zagotovijo Evropi tisto resnično edinost, ki temelji na prepričani veri in krščanski morali, na medsebojni ljubezni in na neutrudnem delu za mir.

Ko se vrnete na svoje domove, povejte svojim dragim in svojim sorojakom, da jih ima papež rad, da jih podpira s svojo molitvijo in jih vzpodbuja, naj vztrajajo na poti dozorele in izžarevajoče vere. Vsem velja moj prisrčen, topel pozdrav in z njim vam podeljujem svoj poseben apostolski blagoslov. Hvaljen Jezus!

Ob škofovih vizitacijah v slovenskih župnijah

Goriški nadškof v Slivnem

V tednu od 9. do 15. marca je goriški nadškof izvršil svojo pastirsko vizitacijo v Sempolaju. Ni se pa omejil samo na sedež župnije in tamkajšnje vas, temveč je želel spoznati vsa naselja, ki spadajo pod Sempolaj.

Tako je v petek 13. marca prišel tudi v Slivno, kjer je na domu obiskal bolnike in ostarele. Naslednji dan, v soboto zvečer, pa je opravil sv. mašo ob lepem številu domačinov. Prijetno je bilo petje zborov, pa tudi ljudsko petje in skupna molitev. G. nadškof nas je nagovoril v slovenščini in spodbudil, naj krščansko živimo.

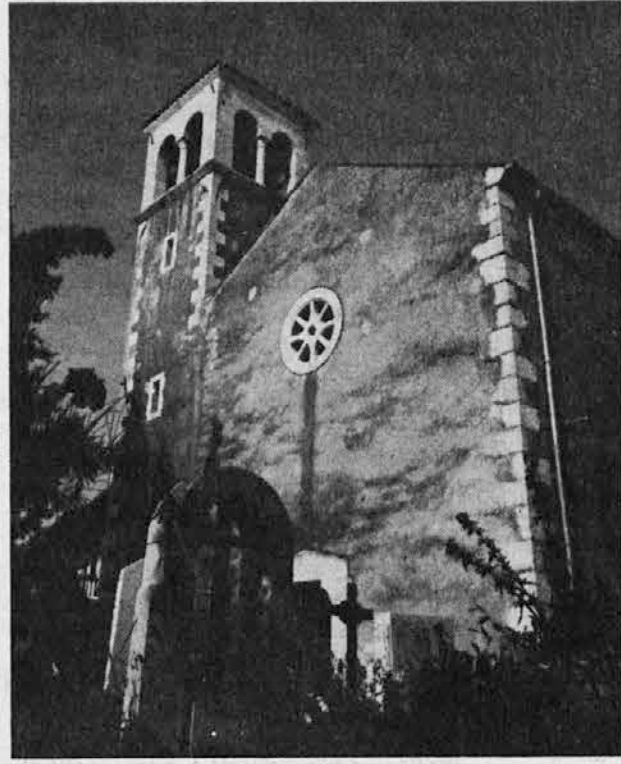
Te svete maše smo bili vsi zelo veseli. Starejši ljudje v vasi trdijo, da vsaj v tem stoletju še noben škof ni maševal v slivenski cerkvi. Leta 1909 je prišel v vas nadškof F. B. Sedej, ki si je cerkev le ogledal, spregovoril nekaj besed in se nato takoj odpeljal s kočijo naprej proti Sempolaju.

Leta 1958 je prišel v vas nadškof Ambrosi, ki si je tudi ogledal cerkev in izmenjal nekaj besed s prisotnimi.

Sedanji g. nadškof pa je želel tudi maševati. Ze pred sveto daritvijo je navezal pogovor z nami, po maši pa se je pokazal še bolj domačega. Ko smo pomolili z njim za naše rajne na pokopališču, se je začel poslavljati, a mi ga nismo hoteli tako hitro izgubiti. Na vljuden način smo z malce vztrajnosti dosegli, da se je ustavil pri Terčonovih. Ob dobri kapljici, naši pesmi in v sproščenem pogovoru smo se s škofom še bolj zblížali, zlasti še, ker škofova prijaznost in preprostost vsakega takoj osvoji. Res je bilo lepo! - *Vaščanka*

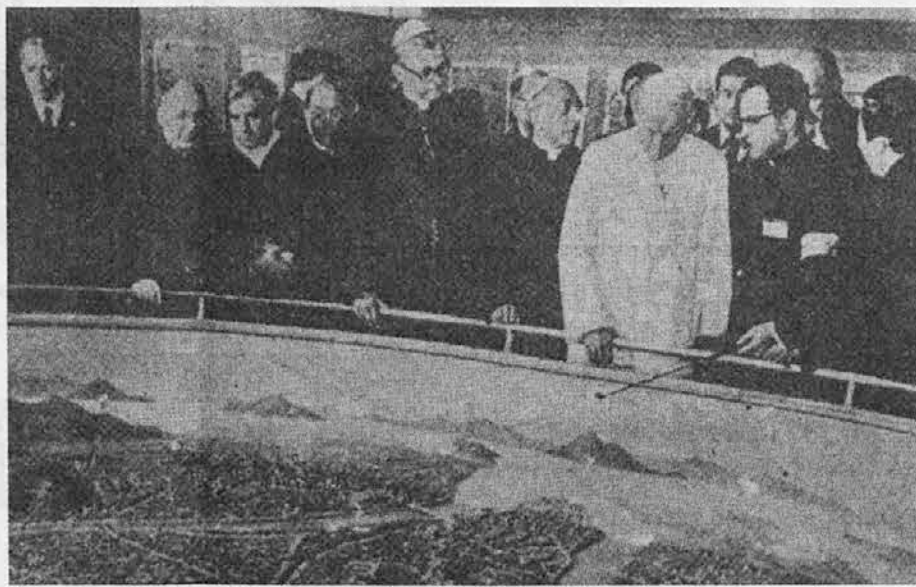
***

V Nabrežini bo g. nadškof Cocolin pričel svoj pastoralni obisk v ponedeljek 30. marca in ga zaključil v nedeljo 5. aprila.

Cerkev sv. Marije Magdalene v Slivnem pri Sempolaju

Papež Janez Pavel II. na Japonskem

Janez Pavel II. zamišljeno zre maketo Hirošime, ki jo je razdejala atomska bomba

(Izvirno poročilo)

ODMEVNOST PAPEŽEVEGA OBISKA

Zdaj je že več tednov po papeževem odhodu, a ljudje še zmeraj govore smehljaje o njem, kakor da so doživeli praznik; in pravijo, da jim je žal, da je bil papež »pri njih« le za bore štiri dni. Casopisi in druga občila tukaj in po svetu so obširno poročala papežev govor v Hirošimi, a enako važno za naše misijonarje tukaj se mi zdi dejstvo, da je televizija prenašala papežev sprejem pri cesarju, in sicer prav do zadnjih koticov Japonske, kamor se razteza mogočna televizijska mreža državnih nadzorovane NHK (kratica za Nippon Hōso Kyōkai, po naše Radiotelevizijska zveza Japonske).

Razgovor s cesarjem je trajal 45 minut, televizorji ga niso prenašali, a dolžina pogovora je na vse napravila izredno prijeten vtis — Japoncem cesar velja za resničnega predstavnika ljudstva, zlasti po novi povojni ustavi. Ministrski predsednik Suzuki je še isti dan sam prišel obiskat papeža; spremljal ga je zunanji minister Ito, ki je bil že pred papeževim prihodom označil po radiu tega prihod za »zgodovinsko pomemben« za Japonsko.

384 let in 19 dni po križanju nagasaških mučencev kot zločincev-sovrznikov Japonske... 330 let po izgonu zadnjega, oblastem znanega misijonarja... 102 leti in 13 dni po priznanju verske svobode na Japonskem... 54 po posvečenju prvega škofa Japonca... Človeku se zdi, da prebira nebeški časopis, kjer je tisoč let en dan, kot pravi sv. pismo. Dan sprejema pri cesarju je bil tudi dan sprejema raznih drugoverskih predstavnikov pri papežu; tudi njihov prihod so zvesto televizirali, ne pa — kolikor mi je znano — sprejema samega.

Nekaj dni pred tem sprejemom je radio naznanil, da se deset povabljenih protestantskih pastirjev sprejema noče udeležiti, »ker ga ima za dogodek z verjetnimi političnimi posledicami«. Radijski poročevalec je rabil tudi izraz »bojivo se...« Toda visok budistični bonc in dobro znan šintoistični svečenik sta se, očarana po papeževi osebnosti, izjavila za papežev program bratstva med narodi.

Menim tudi, da je papežev obisk napravil globok vtis na tisto plast japonskega prebivalstva, ki jo imenujemo kakure kiršitan (izg. kakure kiršitan), dobesedno: tajni stari kristjani. To so ljudje — menda tisoči —, ki se tudi po javno razglašeni verski svobodi 11. februarja 1889 niso razodeli kot kristjani in še naprej čuvali od prednikov pododgovano, a zdaj že močno z budizmom in šintoizmom pomešano vero 16. in 17. stoletja; na zunaj so budisti odnosno šintoisti, med seboj pa jih veže tajna organizacija z vernikom na čelu, ki v vsem nadomešča — kot je med pregnanjem moral nadomestiti — duhovnika. Ba je se prav ti načelniki svoje vrnitve v javno Cerkev, ker bi morali svojo moč odstopiti duhovniku. Teh kakure kiršitan je posebno dosti na otoku Kyūshū (izg. Kjúšu) in sploh na vseh zahodnih japonskih otokih. Zupnik v okraju Ōseto na zahodni obali nagasaške pokrajine mi je lani zaupal, da vsaj v njegovi veliki fari kakure kiršitan na smrtno uro na skrivaj pošljejo po duhovnika; in če se kdaj vrne v Cerkev načelnik, se kmalu vrnejo vsi člani njegove krajevne organizacije. Dosti japonskih kristjanov na otoku Kyūshū moli za vrnitev teh ljudi; in če je papež napravil tako globok vtis na nekristjane, ali ni še bolj — tudi na prošnje teh molitev — vplival na kakure kiršitan? Poznam svetniško sestro, ki je umirala za rakom v Nagasakiju in je svoje trpljenje darovala za vrnitev kiršitan ljudi. Naj počiva v veselju!

OBISK JEZUITSKE UNIVERZE

Sledeči odstavek naj bo posvečen papeževemu obisku jezuitske univerze v Tokiju, ki ga je sv. oče napravil nenadoma in ga ni bilo na javnem programu in o njem

časopisi pravzaprav nič ne vedo, dasi je pozneje prešel v radijske novice dneva. Pred odhodom v Hirošimo se je sv. oče 25. februarja zjutraj ob 7.20 podal v 14. nadstropje omenjene univerze, ki se imenuje Sophia ali po japonsko Jōchi (izg. džōchi = višja modrost ali modrost večje vrednosti).

Po ustnem telefonu, ki je hitrejši od električnega, so za obisk zvedeli en dan prej tudi profesorji in študentje, ki so sv. očeta navdušeno pozdravili. Sv. oče je imel kratek govor in takoj v začetku si je pridobil vse to pestro občinstvo s hudomušno opazko, da ni bilo tako lahko — niti jezuitom — tako zgodaj vstati. Dejal je, da si je pred letom 1978 na tihem želel, da kdaj obišče dva kraja na Japonskem: kjer je bil deloval bl. Maksimilijan Kolbe, in — kjer stoji univerza Sophia. »Od nekaj se čutim navezanega na univerzo,« je dejal dobesedno, »lahko bi rekel: univerze so moja slabost...« (Ogromen aplavz, ki se mu nasmehnejo celo strogi policisti pri vohu v dvorano.)

Proti koncu je dejal tudi to: »Kolikokrat beremo v Stari zavezi o modrosti-sophia! Zdi se mi, da je ta sophia dejansko prisotna v dediščini in življenju azijskih kultur in verstev. Prisotna na nek način, prisotna aktivno. Toda ta sophia Stare zaveze je pomenila pričakovanje adventa, adventa Besede, bila je pričakovanje učlovene Besede, žive božje Besede. In v tem smislu umevam delovanje univerze Sophia v Tokiju in v Aziji: to pričakovanje traja, je tukaj in je na delu. In zato ji želim, da dobro in uspešno služi tej nalogi: v imenu Cerkev, za Cerkev in pa za ljudstva Azije, ki jih preveča pričakovanje "in adventum Domini" — da pride Gospod. Zdaj pa je čas, da končam predavanje, na katero se nisem mogel pripraviti.« (Ogromen aplavz, tako da se tudi policisti znova nalahno nasmehnejo. Zunaj odprtega okna se zbirajo deževni oblaki. Toda v dvorani je svetlo, ne le od mnogih žarnic.)

Vladimir Kos SJ, Tokio

Sv. oče pri jeklarjih v Terniju

Na god sv. Jožefa je papež obiskal jeklarske delavce v mestu Terni. Srečanje je potekalo v prostorih jeklarne. Iz govora se je videlo, da dobro pozna delavske probleme. Ustavil se je tudi na kosilu v delavski menzi z nekaterimi sindikalnimi predstavniki. Delavci so mu podarili 20 ton železa za obnovo od potresa prizadetih področij. Popoldne se je sv. oče srečal z duhovniki in maševal v mestnem stadionu.

Zaradi zemeljskega usada je prišlo pri Stevanacu na progi Beograd-Niš do ponovne železniške nesreče. Dva vagona vlaka sta strmoglavila v reko Moravo. Pri tem je 37 oseb izgubilo življenje, 30 pa jih je bilo ranjenih.

Umor

(nadaljevanje s 1. strani)

od začetka vsilila boj. Množične manifestacije, atentati, ugrabitve oseb, uporaba talcev, zasedbe cerkva, vse to je povzročilo, da se je vlada poslužila sile, da zatre nasilje. V veliko veselje levice, ki si je prav tega želela.

Tako je vlada postala neprijubljena doma in razkričana v tujini. Njene vojaške sile so začele z zatiranjem gerile, kar je prineslo nove umore, uničevanja vasi, beg s podeželja v mesta. Msgr. Romero seveda ni smel in mogel molčati. V pridigi 21. januarja 1980 je vzkliknil: »Dovolj je nasilja, dovolj umorov, dovolj zatiranja, dovolj ugrabitev, dovolj prelite krvi! Naj se že enkrat s tem konča!« Besede, ki so mu prinesle obrekovanja in nasprotovanja vseh vrst. In je še dejal: »Kristusova Cerkev ne more ločiti svoje usode od zatiranega ljudstva. Samo če bo prenehalo zatiranje, bomo imeli lepšo bodočnost. V nasprotnem primeru bo Cerkev s svojim ljudstvom nadaljevala svoj križev pot.«

V pismu ameriškemu predsedniku Carterju je bil še bolj jasen: »Sedanja vlada, zlasti vojaštvo in varnostne sile so se pokazale nezmožne politično rešiti probleme moje dežele. Oblast je v rokah nekaterih vojakov brez predsodkov, ki branijo interese in privilegije salvadorske oligarhije.«

Msgr. Romero je tako kot Izaija in Jeremija v Izraelu postal neprijeten prerok. Bilo ga je treba odstraniti in najeti morilec je to delo tudi opravil.

NEJASNA BODOČNOST

Tako se nadaljuje drama te majhne srednjeameriške države, ki ima komaj 2.104.1 kv. kilometrov (malo več kot SR Slovenija), pa kar 5 milijonov prebivalcev. Bogataši kontrolirajo v veliki meri vojsko, vlado, javno upravo. Vojska naj bi branila stare že preživle družbeno-ekonomske strukture. Iz tega se poraja vedno novo nasilje, ki je mlin na veter gerilili.

Kot povsod, so se je spretno polastili komunisti. Njim v sedanjem boju ne gre za kak politični program ali izvedbo poštenih volitev. Trenutni njihov cilj je uničiti vojsko, nosilca sedanjega družbenega reda. Zato pozivajo k enotnosti vseh opozicijskih sil (spomnimo se samo naše OF!).

Lahko pa smo gotovi, da se bodo v primeru zmage polastili oblasti v celoti, kot se je to zgodilo nedavno v Nikaragui, kjer so levičarski sandinisti že izrinili iz vzvodov oblasti vse prejšnje svoje meščanske zaveznike. V Salvadorju so gerilci še bolj na levo kot sandinisti, saj se odkrito razglašajo za marksiste-leniniste.

Pred realno možnostjo, da prevzame komunistem oblast v El Salvadorju, je Reaganova vlada trdno odločena podpreti sedanjo vojaško-civilno vlado. Seveda ji tako zadržanje prinaša mnogo nasprotovanj in kritike v svetovnem javnem mnenju, tudi v vrstah evropskih zaveznikov. Brez dvoma ni popularno braniti režim, ki ne zna uveljaviti socialne pravičnosti v državi. Toda Reagan noče biti Carter, ki je mirno gledal, kako so se levičarska osvobodilna gibanja polastila Angole, Etopije, Nikaragui... Če pade sedaj El Salvador, bosta za njim prišla na vrsto Honduras in Guatemala. In desničarske diktature bo bo zamenjala levičarska, ki je povsod, kjer pride na oblast, veliko bolj trdoživa, saj ne šteti sredstev, da se obdrži na vrhu.

Vsega tega se severnoameriška vlada zaveda. Ne odobrava, kar se v Salvadorju dogaja. Rada bi pomagala, da pride do demokratske vlade, ki bo res izvedla prepotrebne socialne reforme. A ne za ceno izgubljenе svobode nekoga ljudstva. Kot je nedavno dejal predsednik Pertini v intervjuju za tednik »Epoca«: »Cenim socialne reforme in si jih želim, toda če bi prišlo do njih ob žrtvovanju svobode, bi jih odločno zavrnil.«

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Za »posmeh pravici« so mnogi politiki in časopisi označili razsodbo prizivnega sodišča v Catanzaru, ki je odločilo, da ni pravnih in zadostnih dokazov, da bi bili Franco Freda, Giovanni Ventura in Guido Giannettini — vsi trije znani po svoji fašistični miselnosti — krivi pokola v Kmečki banki na Trgu Fontana v Milanu pred 11 leti, ko je bilo zaradi eksplozije peklenskega stroja ubitih 16 oseb. Znano je, da je prvostopenjsko sodišče v Catanzaru vse tri obsodilo na dosmrtno ječo, oprostil pa anarhista Valpredo in Morlina zaradi pomanjkanja dokazov. Na podlagi nove razsodbe je Giannettini bil takoj spuščen na svobodo, Freda in Venturini pa sta bila obsojena vsak na 15 let zopora zaradi združevanja v prevratniške namene. Vendar Ventura ni dosegljiv italijanski pravici, ker je trenutno v zaporu v Buenos Airesu in se ne ve, če ga bodo argentinske oblasti sploh izročile italijanskemu sodstvu.

■ Upravni svet Rai je umaknil s sporeda programirano oddajo »AAA offrise« o francoski prostitutki Veronique, ki so jo najeli, da bi se v Rimu srečala z nekaterimi moškimi, pri čemer so tajno posneli razgovore med njo in klienti. Oddajo je najprej sicer že prepovedal predsednik nadzorne parlamentarne komisije Bubbico, zaradi česar je doživel ogorčene napade s strani raznih »naprednečev«, toda ko je vmes posegla sodna oblast, so protesti hitro utihnili. Rimski sodnik Armati je namreč podpisal 12 sodnih pozivov zoper tiste, ki so pri tem snemanju sodelovali in sicer na podlagi člena 615-b, ki izrecno prepoveduje nedovoljeno prisvajanje prizorov iz zasebnega življenja s pomočjo snemalnih naprav.

■ Predstavniki Palestinskega osvobodilnega bivanja Kadumi je ob svojem bivanju v Rimu obiskal tudi Vatikan, kjer se je sestal z državnim tajnikom kardinalom Casarolijem. Razgovor je trajal 45 minut. Casaroli in Kadumi sta razpravljala o problemih Bližnjega vzhoda in zlasti o Jeruzalemu, ki naj bi ostal mesto treh religij pod mednarodnim nadzorstvom. Zanimivo pri tem srečanju je to, da pred nekaj tedni Vatikan ni hotel sprejeti izraelskega zunanjega ministra, pač zato, ker je izraelska vlada razglasila Jeruzalem za »večno izraelsko glavno mesto«.

■ Novi severnoameriški veleposlanik v Rimu bo Maxwell Raab, star 70 let, po poklicu odvetnik, po poreklu pa jud.

Za časa Eisenhowerjevega predsedništva je bil zadolžen za odnose z narodnostnimi skupnostmi v ZDA.

■ Med člani tolpe Vallanzasca v jetnišnici v Novari je prišlo do krvavega obračunavanja. Potem ko so nekateri jetniki onespobobili šest paznikov, so vdrli v dve celici, kjer sta bila zaprta 22-letni Massimo Loi s Sardinije in 30-letni Jugoslovian Božidar Vuličević. Obema so odrezali glavi. Vallanzasca je nato izjavil, da je Loia lastnoročno ubil.

■ Ognjenik Etna na Siciliji je pretekli teden spet pokazal svojo življenjsko silo. Zareča lava je prekrila številne obdelane površine na pobočju vulkana, porušila kmečke in počitniške hiše, najbolj pa je vzmirla prebivalce mesta Randazza pod Etno. To mesto, ki šteje 12.000 prebivalcev, je bilo že v resni nevarnosti, da ga lava preplavi. K sreči se je 800 m široki jezik lave ustavil 2 km pred mestom.

■ Nadaljujejo se atentati v baskovskih pokrajinah zoper predstavnike vojske z očitnim namenom, da se vnese novega nemira v že tako napeto ozračje, ki vlada v vojaških krogih po neuspelem udaru v Madridu. Tako je bil v Bilbao ubit neki podpolkovnik, v Pamploni pa umorjen bivši poveljnik deželne policije v pokrajini Navarra.

■ Portugalska vlada je izgnala iz Lizbone kubanskega veleposlanika kot odgovor na obtožbe kubanske vlade, da je portugalski vršilec poslov v kubanski prestolnici pripravil zasedbo ekvadorskega poslaštva v Havani s strani kubanskih protikastriških državljani in da je deloval kot agent severnoameriške vohunske službe CIA.

■ V Bydgoszczu na Poljskem je prišlo do hudega incidenta, ko so pripadniki milice s silo razgnali skupino ljudi, ki je zasedla ljudski odbor tamkajšnjega vojvodstva. Ob tem spopadu je bilo nekaj ljudi ranjenih, voditelj poljskih sindikatov »Solidarnost« Lech Walesa pa je odpovedal obisk v Franciji. V svojem govoru, ki ga je po zvočnikih poslušalo nekaj tisoč ljudi zbranih pred poslopjem, je Walesa izjavil, da so se med izgredi najslabše vedli policisti v civilu, ki jih je označil za sadiste in bandite. Imel pa je pohvalne besede za ministrskega predsednika Jaruzelskega, ki res hoče nekaj storiti, a potrebuje časa za reševanje problemov. Gospodarski položaj postaja katastrofalen. Treba je biti strpen in pameten.

Pogreb nadškofa A. Santina

V soboto 21. marca ob 10.30 so bile v stolnici sv. Justa v Trstu pogrebne slovesnosti za umrlim nadškofom Santinom. Cerkev je bila do kraja polna, vsaj toliko ljudi pa je sledilo po zvočnih pogrebnih obredih pred cerkvijo. Ob krsti so bili nadškofovi sorodniki, med njimi ena sestra in dva brata. Pogreba so se udeležili najvišji predstavniki civilnih in vojaških oblasti ter tudi predstavniki nekatoških krajevnih verskih skupnosti.

Pogrebne slovesnosti je vodil beneški patriarh kardinal Marco Cè ob prisotnosti 12 škofov iz cerkvene pokrajine Treh Benečij, nadškofa Pavlišča iz Reke in škofa Nežiča iz Poreča. Svojega zastopnika sta poslala nadškof A. Suštar iz Ljubljane in škof J. Jenko iz Kopra, ki sta se mudila s slovenskimi romarji v Rimu. Somaševanja so se udeležili skoraj vsi tržaški duhovniki.

Po evangeliju je spregovoril kardinal Cè in jedrnato opisal življenjsko pot in delo umrlega nadškofa. Ob koncu govora ga je priporočil božjemu usmiljenju.

Zadnji pozdrav ob koncu maše je izrekel tržaški škof L. Bellomi. To so bile besede slovesa. Nadškof Santin je hotel biti za svojo škofijo predvsem dobri pastir. Veliko je ustvaril in tržaški škofiji. Truda se ni nikoli ustrašil. Ljubil je svojo škofijo, zanjo živel in trpel.

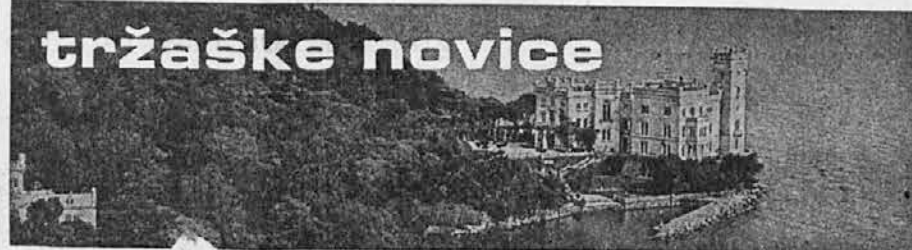
Ob koncu je vse cerkev zapela Magnificat (Moja duša poveljuje Gospoda). Tako so se končali pogrebni obredi. Pri maši je bilo zares občuteno sodelovanje številnih vernikov, ki so imeli na voljo v ta namen pripravljeno knjižnico, da so mogli slediti obredom. Pogrebne slovesnosti so trajale poldruge ure. Odlikovale so se po veličastni preprostosti.

Nadškof Santin je umrl v 86. letu starosti v torek 17. marca zjutraj na svojem domu v ulici Besenghi, v bližini semenišča. V sredo je bilo njegovo truplo izpostavljeno v semeniški cerkvi, zvečer pa so v sprevedu prenesli krsto v stolnico sv. Justa. V četrtek zvečer so krsto dokončno zaprli. Ljudje so stalno prihajali in se poslavljali od bivšega nadpastirja. Veliko je bilo molitve. Vsako uro je bila maša. V četrtek in petek popoldne ob petih je bila maša v slovenskem jeziku. V četrtek jo je daroval škof vikar dr. Lojze Škerl, v petek pa sam škof Bellomi s kratkim nagovorom v slovenščini. Pri tej maši sta bila prisotna nadškofov brat in sestra. Teh dveh svetih daritev se je udeležilo lepo število slovenskih vernikov, ki so pri maši sodelovali.

Pokojni nadškof Santin je našel svoje zadnje počivališče v stolnici sv. Justa. Ko so pred leti obnovljali cerkev, je dal pobudo za ureditev posebne grobnice za tržaške škofe pred oltarjem sv. R. Telesa. Ko so se po pogrebnih slovesnostih ljudje razšli, je pogrebno podjetje poskrbelo za pokop v grobnico, torej v čisto privatni obliki.

O nadškofu Antonu Santinu so ob njegovi smrti časopisi veliko pisali. O njem se bo še govorilo in pisalo. Vodil je tržaško škofijo v zelo težkem obdobju, v katerem se ni bilo vedno lahko znajti. Skušal je ubrati pravo pot. Koliko je v tem uspel, so pa sodbe različne. Prav je, da spomnimo, da je v oporoki določil, naj gre polovica njegovega imetja tržaškemu semenišču, druga polovica tržaškemu revežem po Vincencijevi konferenci.

S. Z.

tržaške novice

Za duhovno rast v župniji

V nedeljo 22. marca so v popoldanskih urah ineli vsi župnijski sveti dušnopastirskega področja v Bregu svoje tretje skupno posvetovanje in sicer v Mladinskem domu v Boljuncu. Bilo je veselj gledati številne udeležence, s kakšnim zanimanjem so sledili predavanju g. Renata Podberšiča, ravnatelja malega semenišča v Vipavi.

Zelo nazorno (tudi s črtiči na tabli) je predavatelj v skladu z nauki zadnjega cerkvenega zbora predstavil Cerkev kot božje ljudstvo. V njej so različne potrebe, različni darovi, različne oblike služenja, a vsak član župnijske družine naj na svoj lasten način in v povezanosti z drugimi služi obstoječim potrebam skupnosti. Vsi smo v Cerkvi, v tem skrivnostnem organizmu, upoštevani in odgovorni; vse naloge za rast krščanskega življenja je treba odkriti in delo porazdeliti. Treba se je v odkritem pogovoru ali dialogu seznaniti z realnim stanjem in potem pristopiti k izvedbi konkretnih nalog.

Gre za tri glavna področja, na katerih naj bi člani župnijskih svetov odločali v skladu s svojim krstnim in birmanskim poklicem: ureditev in sodelovanje pri bogoslužnih opravilih, versko poglobljanje zlasti pri odraslih in doraščajočih ter dajanje pomoči, zlasti bolnim, ostarelim in tistim, ki so se Cerkvi odtujili. Za vsako teh področij naj bodo v župnijskem svetu zadolžene dve, tri osebe.

Pred pričetkom predavanja so zastopniki posameznih župnij dali kratko poročilo, kako delujejo njihovi pastoralni župnijski sveti. Poročila so bila pestra tako glede tega, kolikokrat se sveti sestanejo, kaj postavljajo v ospredje in kako premagujejo ovire. Dr. Stefančič, ravnatelj srednje šole v Dolini, ki je zborovanje vodil, je poročal tudi o poteku zborovanja pri škofijskem pastoralnem svetu, kjer je od 60 članov kar 15 slovenskih zastopnikov.

Ob debati po Podberšičevem predavanju so bile poudarjene zlasti te prednostne zahteve: mladin zakoncem je treba nuditi priložnost za poglobitev verske izobrazbe; pri sestankih s starši prvoobhajanje

cev in birmancev je posebno važno, da jih obveščamo glede verskega življenja v družini. Končno je bilo veliko govora o tem, kaj mladino trga proč od Cerkve. Župnijski sveti naj bodo bolj pozorni za potrebe mladih in jih upoštevajo, posebno na področju mladinskega pastorala; župnijski svet ne sme biti brez mladih zastopnikov.

Skoro triurno živahno razpravljanje smo zaključili v prijateljskem vzdušju s prigrizkom in ob kozarcu vina, za kar so poskrbele članice boljunskega in borštanskega župnijskega sveta. Kmalu po veliki noči bo ponovno srečanje za razčiščenje nekaterih perečih vprašanj ideološke narave.

J. Jamnik

Odgovor prof. Borisa Pahorja

Na Prešernovi proslavi v Bazovici je govoril prof. Boris Pahor. Njegov govor je zbudil nekatere kulturnike na Tržaškem, ki so se oglasili v »Primorskem dnevniku« z nestvarnimi očitki na račun predavanja. Podobno kot svoj čas Josip Stritar je tudi Boris Pahor odgovoril svojim kritikom v posebni prilogi »Zaliva« z naslovom »Svobodna tribuna«. Kdor se zanima, lahko dobi prilogo v slovenskih knjigarnah.

Zborovanje o Glinščici

Čudovita in edinstvena dolina Glinščice je v soboto 21. in v nedeljo 22. marca doživela svojevrstno pozornost, kot je najbrž še ni. Na pobudo dolinske občine, pod katero dolina Glinščice spada, in pod pokroviteljstvom dežele je bilo v Prešernovem domu v Boljuncu mednarodno študijsko srečanje o problemih te doline. Glavna referenta sta bila odbornik Coloni iz Trsta in član IS Slovenije inž. Marija Zupančič-Vičar.

Šlo je za to, da se ovrednoti pomen te edinstvene doline in kako očuvati njeno naravno bogastvo. V tej dolini najdeš vsega od sten za plezalne vaje do rib v Glinščici, ostanke starega rimskega vodovoda, cerkvice, kraške bore, čudovito čisto vodo. Nepopravljiva škoda bi bila, če bi ta naravni biser pokvarili in onesnažili. Njegovo čuvanje pa je zadeva obeh držav, Jugoslavije in Italije, saj preseka sedanja državna meja dolino pri zaselku Botač. Temu naselku, kjer se ob mostu srečujeta obe državni meji, je veljal tudi osebni obisk vseh udeležencev v nedeljo popoldne. Do naselja so morali peš, ker avtomobili do tja ne morejo. Ob kozarcu kraškega terana in ob pršutu se je zaključil v Botaču ta prvi mednarodni simpozij o dolini Glinščice.

Pričakovati je le, da bodo tudi domačini sami in nedeljski obiskovalci razumeli, kako čudovit biser jim je zaupan, in da bodo zato dolino čuvali takšno, kot jo je Bog ustvaril, in da se ne bo ponovilo, da bi oskrnili cerkvice, ki bedi na višini sredi doline, kot se je že ponovno zgodilo.

Tržaški pokrajinski svet SSK poziva k mobilizaciji za Kolonkovec

V četrtek 19. marca je zasedal pokrajinski svet Slovenske skupnosti v Trstu. Na dnevnem redu so bile volitve v glavno skupščino Krajevne zdravstvene enote za tržaško pokrajino ter poročila o delovanju posameznih strokovnih komisij v okviru stranke, zadolženih za razna področja (šolstvo, pravno-urbanistična in gospodarska vprašanja, krajevne ustanove, kmetijstvo ter sindikalno-socialna vprašanja).

Iz poročil je bilo razvidno, da je delo v skoro vseh komisijah redno steklo in da so se njeni člani aktivno vključili v preučevanje pristojnih problemov. Med temi moramo posebno omeniti komisijo za pravna, urbanistična in gospodarska vprašanja, ki je med drugim poglobila zadevo razlastitev na Kolonkovcu in obrambe pravic razlastitve ter izdelala stališče do preemestitve proste industrijske cone s Krasa v obstoječe industrijsko področje v žaveljsko-miljskem zalivu.

Pokrajinski svet SSK je podprl mladinsko sekcijo pri akciji z mladino drugih demokratičnih političnih strank proti zbiranju podpisov s strani MSI za ponovno uvedbo smrtno kazni v Italiji.

V nadaljevanju se je bil govor o razlastitvah na Kolonkovcu in zadnjih groznih predstavnikov gradbenih zadrug, da bodo v prihodnjih dneh ponovno prišli tja z buldožerji in s silami javne varnosti. Svet SSK se je v zvezi s tem vprašanjem zavzel za razširitev obrambnega kolegijskega ogroženih vrtnarjev in uporabo vseh pravnih in političnih sredstev v njihovo obrambo.

Prizor iz drame »Proces« v bazoviški cerkvi: Kajfa (desno) v razgovoru s Pilatom

Razpis nagradnega natečaja

Narodna in študijska knjižnica v Trstu razpisuje nagradni natečaj ob 150. obletnici rojstva Frana Levstika za učence in dijake slovenskih šol na Tržaškem in sicer: Za učence osnovnih šol likovni natečaj; risba ali slika prizora iz Levstikovega Martina Krpana; risbe ali slike je treba oddati v NSK do všteto 30. aprila 1981.

Za dijake srednjih šol: a) literarni natečaj; pismen sestavek o Levstikovem Martinu Krpanu, ki naj obsega najmanj dve strani; b) likovni natečaj; slika prizora iz Levstikovega Martina Krpana, posamezno ali skupinsko; pismene sestavke ali risbe oz. slike je treba oddati NSK do všteti 30. maja 1981.

Za dijake višjih srednjih šol: a) literarni natečaj; literarno kritična ocena enega izmed Levstikovih del; izdelek naj obsega najmanj pet strani; b) likovni natečaj; risba oz. slika prizora iz Levstikovega Martina Krpana ali pisatelj portret; pismeni izdelki ali risbe oz. slike je treba oddati v NSK do všteti 30. junija 1981.

Posebni žiriji bosta ocenili najboljša dela in določili prve, druge in tretje nagrade za vsako stopnjo. Vsa dela bodo razstavljena na posebni razstavi ob »Levstikovih dnevih«, ki bo konec septembra v Kulturnem domu v Trstu.

Z GORIŠKEGA

Plešivo

Na pobudo šole ter župnijskega sveta se nadaljujejo predavanja v osnovni šoli na Plešivem. Tako nam je v torek 17. marca predavala priljubljena pesnica Ljubka Šorli. Govorila je o vzgoji otrok doma in v šoli.

Sama predavateljica je bila dolgoletna učiteljica na skoro vseh goriških osnovnih šolah. Srečavala pa se je tudi z vzgojo lastnih otrok. Zaradi tega je zares temeljito in posrečeno osvetlila številne težave, s katerimi se soočajo bodisi starši v družini bodisi učitelji na šolah.

Zlasti je poudarila važnost in pomen ljubezni, s katero se da premostiti marsikatero še tako težko zapreko. Povedala je primer, ko je kot učiteljica imela opravka z zelo nedostopnim učencem. Položaj je bil skrajno težaven. Ko učenca nikakor ni mogla pripraviti do rednega učenja, se je končno poslužila še zadnje poti, poti zupanja in dobrote. Pokazali so se odlični uspehi. Učenec se je popolnoma spremenil. Postal je pravi vzor vsem ostalim v razredu. S svojo delavnostjo in pridnostjo je še ostale spodbujal k učenju.

Včasih pa se je treba poslužiti tudi strogi oziroma kazni. Vedno pa je treba najprej spoznati značaj posameznika in nato šele postopati s primernimi ukrepi. Glede vzgoje v družini je predavateljica postavila načelo, da morata tako oče kot mati zavzemati slična stališča. Tako moreta v slogi in edinosti postavljati temeljna pravila pri otrokovem oblikovanju.

Predavateljica je osvetlila še veliko drugih kritičnih vprašanj, s katerimi se tako pogosto srečujejo današnji starši.

Predavanje je bilo vsehkozi privlačno in podano na zelo prikupen način. Poslušalec je dobil vtis, da sliši svojo mater, ki z neizmerno ljubeznijo skuša pomagati svojemu otroku ob številnih težavah. Zato nam bodo misli ge. Šorlijeve ostale še dolgo v spominu. Zasluga in zahvala naj gre njej, ki se je tako velikodušno in nesebično odzvala vabilu ter nas dobesedno osrečila in duhovno obogatila. - l. p.

Teden dni kasneje, tj. v torek 24. marca pa je predaval dr. Karlo Brešan iz Gorice o vplivu prehrane na zdravje. Iz splošnih znanstvenih načel je izvedel zelo praktične in koristne zaključke s posebnim ozirom na okolje, v katerem živimo. Tudi temu predavanju je sledila zelo zanimiva debata.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Tri teološka predavanja

Od zadnjega poročila o teološkem tečaju v Gorici smo imeli še tri predavanja, in sicer dr. Fr. Rodeta, dr. Janeza Juhanta in laika Matjaža Puca. Obisk pri predavanjih je še vedno dober, redno prihaja okoli 130 poslušalcev, ki s svojimi posegi po predavanjih pričajo, da predavanjem z zanimanjem sledijo.

Dr. Rode je govoril o usodi in kristjanu. Usoda je nekaj, v kar so ljudje vedno verjeli: da je nekaj nad nami, kar odloča našo življenjsko pot, naj bo to rimski »fatum« ali grška »moira« ali kratko »destin«. Tudi danes je tako, čeprav človek rad trdi, da sam kuje svojo srečo in usodo.

Kaj meni o tem kristjan? To se pravi, kaj vemo o tem iz razodetja? Saj se veren kristjan ob življenjskih vprašanjih mora vedno vprašati, kaj meni o njih boče razodetje v luči cerkvenega nauka. Iz razodetja vemo, da Bog čuva nad slehernim človekom, ali kot se izraža Kristus: »Še las ne pade z vaše glave brez volje nebeskega Očeta.« Vendar ostane človek kljub temu svoboden, da skupaj z božjo milostjo soodloča o svojem zveličanju.

Janez Juhant, še mlad doktor teologije, se je lotil vprašanja »vrednota in škodljivost znanosti«. Človek je bil vedno radoledno bitje, ki se je zmeraj vpraševal: »Zakaj?« in si vedno skušal lajšati svoje zemsko bivanje. Iz tega nagona po resnici in boljšem se je razvila znanost in z njo napredek. Človek je bil v preteklem stoletju v svojo znanost in napredek tako zaverovan, da je mislil, da bo znanost vse odkrila in rešila vsa vprašanja, napredek pa osrečil človeka, da bo na zemlji kot v rajju.

Danes vemo iz izkušnje, da je vse to le fantazija in bajka. Pred znanostjo se porajajo vedno nova vprašanja, napredek pa postaja človeku bolj v pogubo kot v srečo (ekologija, atomska in vodikova bomba idr.). Zato se kristjan še bolj zaveda, da poleg znanosti potrebuje še vero za svojo resnično srečo.

Tretje predavanje je bilo v sredo 18. marca, pred praznikom sv. Jožefa. Zato je bilo kar na mestu, da je govoril laik in sicer arheolog Matjaž Puc. Za vse nas so bila njegova izvajanja in pričevanja kot globoko duhovno premišljevanje. Saj smo sledili mislim moža, ki je govoril iz svoje izkušnje ateista, ki je po božji milosti prišel do vere v Kristusa. Brez vere ni bil po svojih krivdi, temveč kot žrtev razmer, v katerih živijo danes premnogi mladi Slovenci. Toda iskal je resnico, ker ga je po njej žejalo. Iskal jo je s trudom in žrtvami in jo je našel v evangeliju, v krstu, maši in obhajilu.

Kako pomagati drugim v sličnih položajih? Samo z iskrenim pričevanjem osebnega krščanskega življenja, je bila njegova ugotovitev. Umsko dokazovanje ni uspešno, ker ne more odstraniti vseh dvomov, kajti verske resnice so in ostane-

jo nekaj presežnega in zato nekaj nejasnega. Saj priča tudi sv. Pavel, da sedaj gledamo verske resnice kot v zrcalu, nejasno. Pričevanje osebne vernosti in strpnost do nevernih so »misijon« med ateisti.

Predavanje Matjaža Puca je tudi v Sloveniji zbudilo tako veliko zanimanje, da so še isti večer na meji popisali vse jugoslovanske državljanke, ki so se predavanju udeležili.

K. H.

Seja Sveta Slovenskih organizacij

Odbor Sveta slov. organizacij (SSO) je na svoji zadnji seji razpravljal o vrsti problemov, ki so se v zadnjem času spet pojavili v naši javnosti tako na kulturnem področju kot glede razlastitev, globalne zaščite in industrijske cone.

Glede novega zakona o kulturi, ki bo v kratkem predmet razprave v deželnem svetu, je odbor menil, da gre za prepotrebno preosnovo sedanjega pravilnika, ki je močno zanemarjal potrebe slovenskih organizacij in mačehovsko delil prispevke za delovanje na kulturno-prosvetnem področju, ki je temeljne važnosti za razvoj naše manjšine.

Odbor SSO je ob tem izrekel pripombe na račun smernic in kriterijev novega zakona, kakor so bili orisani na drugi konferenci o kulturi, ki je bila pred nedavnim v Gorici. Poudarjeno je bilo, da bi slovenska društva in ustanove, kot nosilke posebnih interesov, morale biti deležne posebnih posegov, pri tem pa ne bi smeli čakati na zakon o globalni zaščiti, kot je bilo slišati na konferenci. Prav tako je treba zavračati ozki kriterij podeljevanja po-

moči samo večjim in preizkušenim pobudam in prireditvam, ker pri tem trpi prav dejavnost, ki neposredno raste iz potreb ljudstva; misliti pa bi morali tudi na pospeševanje stikov z emigranti v Evropi in Slovenci v Italiji.

SSO je izrekel tudi zaskrbljenost za zamude, ki nastajajo v zvezi z zakonom o globalni zaščiti, glede govoric o morebitni lokaciji proste industrijske cone na Goriškem pa je bila ta možnost zavržena, saj tudi v tem primeru veljajo isti pomisleki in ugovori, ki govorijo proti industrijski coni na tržaškem Krasu.

Poleg tega je odbor razpravljal o organizaciji gostovanja pevskega zbora »Korotan« iz Clevelanda, ki bo sredi julija nastopil na dveh prireditvah na Goriškem in Tržaškem. To gostovanje bo pomagalo spet vzpostaviti že preveč zrahljane vezi med zamejskimi in izseljenjskimi Slovenci.

★

Strah pred javnim mnenjem je klavno spoštovanje samega sebe (A. G. Sertillanges).

Skupna pesem na reviji otroških in mladinskih pevskih zborov »Pesem mladih 1981« v nedeljo 15. marca v Kulturnem domu v Trstu

»Primorska poje« v Gorici

V soboto 21. marca je bil v Avditoriju drugi nastop pevske revije »Primorska poje«. Nastopilo je deset zborov z obeh strani meje. Naj omenimo med zbori z Goriške mešani zbor Rupa-Peč in mešani mladinski iz Stmavra. Vsi zbori seveda niso bili na isti ravni, večina je nekako komaj presegla povprečje. Med boljšimi naj omenimo zlasti ženski učiteljski zbor iz Tolmina in zbor V. Vodnik iz Doline ter predvsem mnogo obetajoči Tržaški mladinski zbor. Pevska revija se še nadaljuje; na njej bo nastopilo še več naših pevskih zborov.

Koncert tržaških pevcev in solistov

V nedeljo 22. marca je bil v dvorani Katoliškega doma posrečen koncert mešanega zbora Marij Kogoj iz Trsta ter dveh solistov, pianista in pevke-soliste. Zbor je vodila dirigentka Nada Žerjal-Zaghet. Solista pa sta bila sopranistka Ljuba Berce-Košuta in mladi pianist Andrej Pegan. Pri klavirju je sopranistko spremljal Tullio Zaghet.

Pevski zbor M. Kogoj v Gorici že kar dobro poznamo, saj je že večkrat nastopil tudi s samostojnim koncertom. Od prvotno zamišljenega cerkvenega zbora pri Sv. Ivanu se je pevska skupina nato razširila tudi v samostojno zborovsko telo in zajela v svoj program širše zasnovan repertoar svetne in nabožne (tudi polifonske) pesmi. Tako smo tudi na goriškem nedeljskem koncertu lahko poslušali tak kratek izbor njih repertoarja.

Zbor je nastopil v dveh delih, v začetku in na koncu, medtem ko je bil v srednjem delu nastop obeh solistov. Slišali smo dva Gallusova moteta ter po eno skladbo Mokranjca in Mirka. Nato pa so tržaški pevci odpeli še pet pesmi, dve narodni v Vrbačevi priredbi ter po eno skladbo Foersterja, Lajovca in Vrabca. Na splošno lahko zatrdimo, da je nastop ugajal.

Med solisti je najprej nastopil Andrej Pegan, gojenec tržaškega konservatorija, ki se je predstavil občinstvu z deli Chopina, Liszta in Debussyja. Dela je podal kar pogumno in pokazal, da bo s študijem lahko še marsikaj dosegel.

Zelo prijeten in sočen je bil solistični nastop sopranistke Ljube Berce-Košutove. Zivahno in občuteno je podala dva slovenska samospela skladateljev Pavčiča in Simonitića ter znano arijo iz Dvorakove opere Rusalka. Podajanje vseh skladb, zlasti še zadnje, je razodevalo velik pevkin

glasovni razpon in notranjo doživetost. Vsem nastopajočim tržaškim gostom smo zato lahko hvaležni za prijeten glasbeni popoldan, ki je potekel v tako pestrem in bogatem umetniškem sporedu.

BgsI

Peti abonmajski koncert v Gorici

V četrtek 2. aprila bo v našem mestu peti koncert v letošnji abonmajski glasbeni sezoni, ki jo prirejajo GM, ZSKP in ZSKD. Nastopila bo znana slovenska instrumentalna skupina Ansambel Slavko Osterc iz Ljubljane, ki goji predvsem moderno in sodobno glasbo. Sestavljajo ga pihala, godala in trobila ter tolkala. Vodi ga dirigent Ivo Petrič, ki je tudi sam znan sodobni skladatelj.

Slovenski ansambel nosi ime po velikem slovenskem modernem skladatelju Slavku Ostercu, ki je zlasti v dobi med obema vojnama dvignil slovensko instrumentalno glasbo na evropsko raven in jo približal raznim novim umetniškim tokovom.

Na programu goriškega koncerta je šest skladb. Najprej je na vrsti J. Slavenskega Muzika, sledijo H. Eislerja Variacije, P. Mihelčiča Stop time za rog in orkester (solist J. Falout) ter Francaixa L'heure du Berger. V drugem delu pa bomo lahko poslušali I. Petriča Esquisse poetique za oboo in devet instrumentov ter B. Martinuja Nonet.

Koncert bo v deželni Avditoriju in se bo začel ob 20.30. Vabljeni!

Balet iz Romunije v Gorici

Na pobudo odborništvu za šolstvo, rekreacijo, kulturo in šport bo v soboto 4. aprila gostovala v goriškem Verdijevem gledališču romunska baletna skupina Mestnega gledališča v Kostancu. Ekipa, ki jo sestavlja 62 oseb (od teh 44 pesalcev), je sedaj na turneji po Italiji.

V našem mestu bo imela dva nastopa: ob 16.30 in ob 21. uri. Prva predstava je namenjena mladini in prizadetim ob Letu handikapiranih. Na programu je Romunska rapsodija št. 1 skladatelja G. Enescuja, II. dejanje Čajkovskega Labodjega jezera in Čudežni mandarin B. Bartoka. Na večerni predstavi pa bodo romunski plesalci izvajali Labodje jezero v celoti.

Pobudo za gostovanje je dala pokrajinska odbornica Marija Ferletič, ki si prizadeva, da bi razgibala goriško kulturno dejavnost predvsem s tistimi umetnostnimi panogami, ki jih druge ustanove zanemarjajo. Sem spadajo predvsem balet, opera, opereta idr.

Mojim staršem v hvaležen spomin

Dobro vzgojeni otroci se vedno s hvaležnostjo spominjajo obletnic svojih staršev. Ker je letos 20. obletnica očetove smrti (13. jan. 1961) in petletnica materine (umrla 27. marca 1976), se ju mi, njuni otroci s toploto spominjamo, zlasti lepih nauk, ki so nam ostali v trajnem spominu.

Oče Anton Prinčič je rad poudarjal: »Imejte spoštovanje do vseh ljudi, vedno in povsod! Ne zaničujte nikogar, četudi ima kake vidne napake, ker ne veste, kaj vas še čaka v življenju.«

Mati Olga, roj. Reya, je s posebno ljubeznijo molila za svoje otroke vse življenje. Pogosto je ponavljala kitico 9. postaje križnega pota: »Usmiljene žene, ne jokajte zame, le zase in svoj rod, točite zdaj

solze!« In še nekaj besed iz njene duhovne oporoče, ki jo je napisala že 26. februarja 1955, ker se je bala, da bo kmalu umrla, pa se je opomogla in dočakala lepo starost 83 let. Takole je zapisala: »Preljubi otroci! Bojte se Boga in ga obenem ljubite. Spolnajte njegove zapovedi, ne skrumite Gospodovih dni. Nikogar ne obsojajte, zlasti duhovnikov ne. Obsojamo raje sebe, da bo Bog z nami milostljiv pri naši sodbi. Delajmo dobro in varujmo se hudega, dokler je dan. Z Bogom in Marijo.«

Če bi matere več molile za svoje otroke, bi bili otroci deležni božjega blagoslova in svet bi bil boljši. Zato Bog povrni mojim staršem za krščansko vzgojo, ki smo je bili deležni!

Hvaležni sin Anton, duhovnik

Pok. Anton Prinčič

Pok. Olga Prinčič roj. Reya

OBVESTILA

Ljudski radio Gorica. Postni govori se nadaljujejo vsak petek ob 20. uri: v petek 3. aprila: Odločava skupno, zato pride tudi do osebnih trenj. 10. aprila: Zakonska molitev. 17. aprila: program velikega tedna.

Plešivo. Osnovna šola in krajevni župnijski svet vabita na predavanje o m. Terziji in o Indiji, ki bo v šoli na Plešivem v torek 31. marca ob 20.30 (po novi uri).

Maša za Slovence v Ronkah bo v nedeljo 5. aprila ob 11.30. Med mašo bo ljudsko petje.

Ansambel TAIMS vabi na koncert, ki bo v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v nedeljo 29. marca ob 17. uri.

Društvo slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 30. marca ob 20.15 počastilo spomin pred letom dni umrlega duhovnika in publicista Frančka Križnika.

Spokorno opravilo in priložnost za spoved bo v kapucinski cerkvi na Montuzzi v nedeljo 5. aprila ob 16. uri. Opravilo bo vodil g. Marij Gerdol. Na voljo bo več spovednikov. Med spovedovanjem bo pobožnost križnega pota.

Tržaški slovenski strežniki se bodo letos prvič srečali v soboto 28. marca ob 15. uri v Marijanišču na Opčinah.

Ivan Mrak: »Process«. To himnično trilogijo bo SSG iz Trsta uprizorilo v petek 27. marca ob 20. uri v cerkvi v Šempolaju, v nedeljo 29. marca ob 17. uri v cerkvi na Katinari, v ponedeljek 30. marca ob 20. uri v cerkvi v Škedenju.

SSG iz Trsta bo uprizorilo v petek 3. aprila ob 20.30 v Kulturnem domu v Trstu tragikomedijo pisatelja L. Coburna »Partija remija«. S tem delom bosta dolgoletna igralca tržaškega gledališča Zlata Rodoškova in Joško Lukeš proslavila 35-letnico svojega umetniškega delovanja.

NSK v Trstu vabi na predavanje »Italijani in Slovenci za časa Risorgimenta (1830-1970)«. Predaval bo prof. Jože Pirjevec v sredo 1. aprila ob 18.30 v mali dvorani Kulturnega doma v Trstu, ul. Petronio 4.

Vplivanje za romanji v Altötting in na Brezje se zaključuje v torek 31. marca.

V okviru malega teološkega tečaja za laike v Gorici bo v sredo 1. aprila ob 20. uri predaval v Katoliškem domu ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Govoril bo

O SINODI IN DRUŽINI

DAROVI

Za Katoliški glas: Ferdo Gospodarič, ZDA 3 dolarje; N. N., Steverjan 3.000; p. B., Trst 7.000; Frank Lapanja, London 5.000; N. N., Sovodnje v spomin tete Jožefe 8.000; A. Petrič, Francija 15.000; Cvetko Anton, Avstrija 5.000; družina Zerjal, Trebče 10.000; Amalija Ušaj 10.000; N. N. 5.000 lir.

Za Alojzijeve: N. N., Sovodnje ob deseti obletnici bratove smrti in za vse svoje rajne 15.000 lir.

Dr. Dino Vrtovec, Gorica: za Katoliški glas, Alojzijeve, Zavod sv. Družine in za cerkev v Novi Gorici po 50.000 lir.

Tri nelmenovane iz Podgore: za Alojzijeve 25.000 in za Katoliški glas 5.000 lir.

Za cerkev v Steverjanu: sestra Frančiška v spomin pok. bratov Antona in Franca Mugerli 30.000; družina v spomin Jerkota Beretta 20.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Angela Škerlavaj v spomin na pok. Gigeta Erman 5.000; N. N. 10.000; N. N. 2.000; Celestin Malalan 10.000; Justina Daneu 4.000; družina Erman v spomin na moža in očeta Gigeta 20.000; Leopolda Vremec 10.000; razni 4.000 lir.

N. N., Trst: za Katoliški glas 20.000, za lačne po svetu in za Skupnost Družina Opčine po 100.000 lir.

Za Dom p. Leopolda pri Domju: N. N., Trst 10.000; N. N., Domjo 50.000; Kristina Grgič, Opčine 7.000; Gina Kosmač, Boršt 20.000; Lidija Strnad, Domjo 20.000; N. N., Mačkolje 10.000; N. N., Mačkolje 100.000 lir.

Za cerkev v Borštu: Ivanka Počkaj vd. Križmančič ob smrti Karla Hrvat 20.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjlih: Katarina Knez, Boljunec v spomin na pok. moža 20.000; družina Gulič, Ricmanje 20.000; Gina Kosmač, Boršt 20.000; družina Dobrila, Pulje ob prvi obletnici smrti pok. matere in žene Antonije 30.000 lir.

Za cerkev v Novi Gorici: Ivanka Brumat ob obletnici smrti Pierine Blažina 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Mirella Kacin, Trst v spomin na pok. škofa Santina 50.000; Pavla Gec, Trst 10.000; N. N., Opčine 10.000 lir.

Za misljon p. V. Kosa: N. N., Opčine 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

SSk v Steverjanu bo v soboto 28. marca ob 20.30 priredila v Sedejevem domu

PROSLAVO TRIDESETE OBLETNICE USTANOVITVE KMEČKO DELAVSKE ZVEZE ZA ŠTEVERJAN

Poleg drugih se bo svečanosti udeležila tudi delegacija Narodnega sveta koroških Slovencev. Somišljeniki in prijatelji toplo vabljeni!

Volitve v področne zdravstvene enote

V ponedeljek 23. marca so občinski svetovalci na Goriškem volili v odbor Področnih zdravstvenih svetov. Morali so izvoliti 50 svetovalcev. Volili so na podlagi sedmih list, ki so se predstavile, med njimi je bila tudi lista Slovenske skupnosti.

V sredo so na goriški občini objavili rezultate. Slovenca sta izvolili samo Slovenska skupnost, in sicer Mirota Gradnika ter PCI, ki je izvolila Andreja Jarca, medtem ko so slovenski socialisti ostali, kot že običajno, praznih rok. Več o tem bomo poročali prihodnjič.

Ljubljanska TV

Spored od 29. marca do 4. aprila 1981

Nedelja: 14.35 Pesmi za Dublin. 15.55 Film. 17.25 Rokomet Kolinska Slovan : CSKO. 18.45 Oddaja za slušno prizadete. 20.00 Svetozar Marković, nadalj.

Ponedeljek: 17.15 Minigodci. 17.30 Poljudno znanstveni film. 18.00 O poklicnem usmerjanju. 20.00 Splan Meduze, film.

Torek: 17.25 Lolek in Bolek. 17.35 Kolumbijska folklor. 18.05 Palčki nimajo pojma. 19.00 Knjiga. 20.00 Marjana gre v šolo. 20.50 Dnevi upanja, angleška nad.

Sreda: 17.30 Zbis. 17.50 Velike razstave. 18.30 Okrogli svet. 18.45 Tekmovanje slov. glasbenih šol 81. 20.00 Solo Sunny, film.

Četrtek: 17.50 Kratek film. 18.30 Energetika. 20.00 Studio 2.

Petek: 17.25 Družina Smola. 17.50 Ansambel Štirje kovači. 18.30 Šah v svetu. 18.50 Varčevanje z elektriko. 21.05 Zakaj ne Evans, angleška nadalj. 22.00 Vzemite denar in zbeži, ameriški film.

Sobota: 15.25 Nogomet Beograd: Zeljeznicar. 17.25 Mladinski film. 18.50 Naš kraj. 20.00 Povepka evrovizije.

Postni govori na radiu Trst A

Petek 27. marca: Vesoljski pomen svete maše: usvrševanje vsega stvarstva (p. Roman Žužek SJ).

Torek 31. marca: Misijonski pomen svete maše: šele evharistična daritev privede novoustanovljene Cerkev do polnosti (msgr. dr. Maksimilijan Jezernik).

Petek 3. aprila: Marija pod križem (prof. dr. Bruno Korošak OFM).

40-letna izobraženka išče sebi primerne spremljevalca skozi življenje, Slovenca, ki naj ne ima več kot 46 let. Pisma, v katerih naslov ne bi bil označen, ne pridejo v poštev. Pisati na upravo »Katol. glasa« (Maja), Riva Piazzutta 18, 34170 Gorica.

Radio Trst A

Spored od 29. marca do 4. aprila 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Detektivski mojster Blomkvist«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 »Mesečnik, varieté igralcev SSG. 15.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Slovenci v miljskem okolišu. 10.10 Koncert. 12.00 Kulturni dogodki. 12.40 Slovenska imena naših krajev. 13.10 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Tik-tak. 14.30 F. Tomizza: »Boljše življenje«. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasba. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Primorska duhovščina pod fašizmom. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Komorna glasba. 11.30 Folklorni odmevi. 12.00 Četrtekova srečanja. 12.30 Melodije od vsepovsod. 14.10 Odraslim prepovedano! 15.00 Postni govor. 16.00 Mladi pisci. 16.30 Rezervirano za... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nove plošče. 18.00 Heinrich von Kleist: »Knez Homburški«.

Sreda: 8.10 Dances je prvi april. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 F. Tomizza: »Boljše življenje«. 15.00 Nove plošče. 16.00 Slovenska literatura v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci; »Primorska poje«.

Četrtek: 8.10 Slovenska društva v Trstu in okolici. 10.10 Simfonična glasba. 10.45 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Folklorni odmevi. 12.00 Poslušajmo film. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.45 Problemi slovenskega jezika. 15.00 Glasbeni revival. 16.00 Psihologija predšolskega otroka. 16.20 Glasba. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Poezija samospela.

Petek: 8.10 Zimske slike. 10.10 Operna glasba. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 12.00 Na goriškem valu. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Seghizzi 1980. 14.10 Otroški kotiček: Kje je napaka? 14.30 F. Tomizza: »Boljše življenje«. 15.00 Postni govor. 15.15 Doba kantavtorjev. 16.00 »Mesečnik«, varieté. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasba. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Slovenska imena naših krajev.

Sobota: 8.10 Svet za obzorjem. 10.10 Koncert. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Otroški kotiček: Tomi na obisku. 14.30 Gremo v kino. 14.40 Glasba od A do Z. 16.30 Poslušali boste. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasba. 17.30 Na goriškem valu. 18.00 Milan Begović: »Brez tretjega«. 18.45 Vera in naš čas.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

†

Nepričakovano je stopila v večnost naša predraga

MARIJA CIACCHI

Zalostno vest naznanjajo mož Alfonz, sinova Ladi in Edi z ženama in ostali sorodniki.

Trst - Bazovica, 23. marca 1981

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA Korzo Verdi, 51
Telefon: 84206 - 84207 - 85383
Telefon menjalnice; 83909
Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI